Det er efterhånden længe siden, at der sidst blev vendt blad i "Venstrevikingernes Saga". Men de begivenheder, der har udspillet sig i vort parti siden valget den 11. marts, har vækket skjalden - og jeg skal nu berette for jer, hvordan dette seneste dramatiske kapitel i Sagaen lyder:

"Som nu vår varsledes efter vinterens vælde, og det småvekslede mellem stivfrost og søle, grundede Uffe, den hirdhyldede høvding, grundigt over Venstrevikingemes fremtidige ve og vel.

Siden dengang Henning Talstærk for 14 vintre siden var draget udensogns, havde Uffe i sin higen mod hirdens hæder kæmpet bravt på tinge om magten i riget. Som udensognshirdmand var han berømmet og hyldet blandt ff emmede folkeslag, og hjemme i sognet havde han haft drabelige træfninger med Lange Svends og Poul-uld-i-munds sultne slavehær.

Ved det seneste valgslag på tiendedagen før forårsjævndøgn kæmpede Uffe og hans hird så bravt, at vikingerne nær havde væltet Poul-uld-i-mund af tings tenen. Men med honning-smurt mæle havde Poul lokket danerne med linde løfter om lokkende lommemønt og fedtflæsk i fadeburet. Så ved tingkåringen havde Uffe ikke fået Poul til at slippe sædet på storstenen.

Han blev da tungt tanketænkende. Men uden tøven tydede han tidens tanker. Friske lunger måtte fylde luren og nye hænder fatte om stridssnekkens styrepind. Glammende gød han sin galde over moser og markskel: "Kærest klinger for vikingers øren de karske klange om sejrens sol over Lange Svends og Poul-uld-i-munds stridbare

soldebrodre. Dejlig bliver dagen, når Pouls og Svends træske stimænd sejler i selvglædens smeltespæk på stegepanden."

Således grebet af tankens storhed lod han gå bud, at hirden skulle samles til frændeting for at tage afsked med den gamle høvding. Flokken fylkedes i højsædehallen.

Og nu sad de dér, Uffes frænder, side ved side, for at tage afsked med aftægtshøvdingen. Og medens tankerne gik til fordums høvdinge og fostbrødre, Erik fra Ringe, Poul Pegepind og Henning Talstærk, tænkte de: "Skade, at skæbnen har skikket sig så, at Uffe nu forlader vor midte. Vil aftægtshøvdingen mon nu tage langtids lur på liggelunt leje eller har han tydet vinkende varsler om ventende veldåd?

" Det grundede de meget over den sommer. Men ingen følte, at denne afsked var for altid."

Kære Uffe!

Så et par alvorsord!

I din bog, "Din egen dag er kort", skriver du: "De ti år, jeg var Danmarks udenrigsminister, var nok den mest dramatiske og spændende periode i Europa i dette århundrede. Jeg oplevede, hvordan friheden sejrede efter mange års undertrykkelse og elendighed. Og hvordan der voksede drømme frem om en ny og bedre verden."

Uffe! Du fik som Danmarks udenrigsminister i ti år lov at opleve én af stjernestunderne i Europas historie. Og du greb denne stjernestund. Du var en aktiv og respekteret deltager i beslutningerne om Europas fremtid. Den tidligere tyske udenrigsminister, Hans Dietrich- Genscher, skrev en gang om Uffe: "Der bliver lagt vægt på hans ord i vor kreds, der bliver
lyttet til det, han siger, og tit er det ham, der giver en diskussion den afgørende drejning, får samling på den og dermed fører den til ende."

Du var en stærk udenrigsminister. Og du ændrede markant den danske udenrigspolitik.

Du viste, at også et lille land kan blive hørt. "Et lille land, og dog..." er titlen på én af dine andre bøger. I dette lille, "og dog", ligger forskellen. Du gjorde op med et århundredes defensiv "hvad-kan-det-nytte-politik". Dette opgør var ikke uden personlige omkostninger for dig. Du fik i folketinget den ene næse større end den anden. Men store næser giver skarp profil, og du vandt. Når Danmark med Olfert Fischer var med de allierede i Golfkrigen, når Danmark i dag er med til at skabe og bevare fred i Bosnien, når Danmark var aktiv i anerkendelsen af de frie baltiske stater, ja, når vi i dag med stolthed kan se, at Danmark på forskellig måde og mange steder yder sit bidrag til at sikre frihed og fred, så er det først og fremmest på grund den aktive udenrigspolitik, som du grundlagde i dine ti år som landets udenrigsminister.

Uffe, du gjorde en forskel! Du ændrede dansk udenrigspolitik! Du genskabte vor nationale selvrespekt! Du er den bedste udenrigsminister, Danmark har haft!

Men samtidig har du været Venstre en knalddygtig formand. Det hed sig, at du blev valgt for at sælge billetter. Efter dit første valg, der ikke gik så godt, blev det

spøgefuldt sagt, at det nok var billetter ved udgangen
Men du tog revanche. Og du har i høj grad solgt billetter ved indgangen. Siden 1987 er det gået støt og roligt fremad. Ved folketingsvalget den 11. marts fik Venstre det bedste valg siden 1957. Desværre rakte det ikke til, at du kunne blive statsminister. Men du har i dine fjorten år som Venstres formand stået i spidsen for en gennemgribende fornyelse af Venstre. Venstre har fået rodfæste i nye grupper, og Venstre er i dag et bredt parti. Vi har

fået mange vælgere i byerne, blandt de unge og blandt arbejdervælgere, som før i tiden ville stemme på Socialdemokratiet. Og Venstre er i dag det parti i Danmark, som har flest medlemmer.
Uffe! Jeg vil også rette en personlig tak til dig for et enestående samarbejde i alle disse år. Det har været et fornøjeligt og lærerigt samarbejde. Et samarbejde, hvor du bevidst har uddelegeret opgaver og ansvar. Et samarbejde, hvor jeg også altid har kunnet regne med et hundrede procent opbakning. Det har været spændende og bevægende år. Det er nogle år, som jeg med glæde og taknemmelighed vil tænke tilbage på, når jeg nu selv står med det ansvar, du har haft indtil nu.
Uffe! Du er kendt for at være rap i replikken. Blandt klassikerne er:
Som politisk ordfører kritiserede Uffe meget voldsomt et forslag fra den daværende socialdemokratiske regering. Under talen gør han ophold, kigger ned på den socialdemokratiske minister, Karl Hjortnæs, og siger: "Jeg kan høre, at ministeren ryster på hovedet!"
Under et markedsudvalgsmøde holdt daværende medlem af VS, Keld Albrechtsen, ét af sine langsommelige foredrag, hvor så udenrigsminister Ellemann bryder ind og siger: "Undskyld, jeg kan ikke tænke så langsomt, som hr. Albrechtsen taler!"
Da fodnote-diskussionen var på sit højeste i midten af firserne blev Uffe bedt om at være mere imødekommende over for Socialdemokratiet. Det affejede han med følgende bemærkning: "Man skal bukke sig dybt, hvis man vil kysse en hønserumpe!"

Men dit vid og bid ramte ikke kun de politiske modstandere. Også Venstres egne folk fik krabasken at føle. På et tidspunkt udtalte ét af Venstres folketingsmedlemmer, at der var brug for flere folk i Venstre med jord under neglene. Dagen efter rykkede Uffe ud med følgende betragtning: "Det er ikke nok at se på, hvor meget jord man har

under neglene. Man skal også se, hvor meget, der er mellem ørerne!"
Frækt, festligt og fornøjeligt!
Nogle kunne lide det, andre ikke.
Men du var én man forholdt sig til.
Du var ikke ligegyldig.
Du gjorde en forskel.
Og du gjorde dansk politik sjovere!
Uffe! Vi hylder dig i dag og takker dig for ydet en formidabel indsats, for Venstre og af Venstres meget store formænd!
For alle Venstre-folk var det med bedrøvelse, at vi modtog beskeden om din afgang som formand. Men der er andre, som har modtaget meddelelsen med forfærdelse. Det er dyrene i Kompedal plantage, og det er laksene i de norske elve. De går en hård skæbne i møde, når du nu far bedre tid til at afsøge dit revir på den jyske hede eller dyppe de ædlere dele i iskolde norske elve!
de fjorten år som Venstres formand. Du har for Danmark. Du vil gå over i historien som én

Uffe! Her ved afskeden med dig som formand vil Venstre gerne give dig en gave. Vi ved, at du holder meget af god kunst på væggen. Vi har derfor valgt at give dig et maleri. Maleriet er malet af én af dine yndlingsmalere, Hans Voigt Steffensen. Sådan ét hænger der også i Venstres gruppeværelse på Christiansborg. Så når du ser på maleriet, så kan dine tanker gå til Venstres gruppe, som du jo stadig er medlem af. Motivet er vist nok fra Vendsyssel. Ligesom din Alice kommer fra Vendsyssel. Du har en gang selv sagt, at det er noget meget værdifuldt at have en kone fra Vendsyssel. Hun holder dig nede, når du er oppe! Og hun holder dig oppe, når du er nede!
Vi håber, at du og Alice sammen vil glæde jer over dette maleri!
Idet jeg overrækker dig denne gave, vil jeg på Venstres vegne udtrykke en dybfølt tak for din indsats som Venstres formand i 14 år!